

Maktens Spira

Finntroll

Jag sprang med brisen.
Mot norr den eviga isen.
Jag fann en dalgång.
En massiv spricka.
Masarna visade vägen ur skyn.
Da mötte jag isen.
Da fann jag hav.
En storm steg ur vagors djup.

En hemlighet om maktens spira.
Urgudar nu ristat genom mej.
Spåret in i isen gick.
Djupt mot dess frusna kärna.

(Där den stod evigt stel.
Gick en fara in med flodens ström.
Ner mot det bla jag vandra.
Isen i mina adror får dagar tio.)

Där fanns en grotta, en faslig sal.
I grottans mitt han stod.
Som djupet kallat ur stjärnors ljus.
Krigarren mäktig fran rymders sus.

Ur hans frusna hand jag tuggat.
Ett spjut fran en ändlös plats.
Ett skrik ett dan fran spjutets blad.
Maktens spira med stjärnors rad.
Tusende steg mot jordens yttre.
Fran djupet jag än en gang steg.
Nu grinet ej släckas fran detta tryne.
Ett slag nu badas, snart slutförs allt.